

На основу члана 27. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС”, бр. 116/07 и 88/09), члана 31. Закона о црквама и верским заједницама („Службени гласник РС”, бр. 36/06), члана 61. и 88. Устава Исламске заједнице Србије и члана 15. Уредбе о вршењу верске службе у Војсци Србије („Службени гласник РС”, бр. 22/11), Министарство одбране Републике Србије и Ријасет Исламске заједнице Србије закључују

С П О Р А З У М

О ВРШЕЊУ ВЕРСКЕ СЛУЖБЕ У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

Предмет споразума

Члан 1.

Овим споразумом се уређују међусобни односи Министарства одбране Републике Србије и Ријасета Исламске заједнице Србије у вези са вршењем верске службе у Војсци Србије.

Принципи организовања и вршења верске службе

Члан 2.

Верска служба у Војсци Србије представља организовани вид делатности традиционалних цркава и верских заједница у војној средини.

Верска служба у Војсци Србије се организује ради остваривања слободе вероисповести, јачања духовних и моралних вредности припадника Војске Србије, неговања војничких врлина и патриотизма, као и обликовања грађанске одговорности.

Верска служба организује се у Војсци Србије у функцији развоја, изградње, одржавања и повећања њених оперативних способности приликом извршавања свих дефинисаних мисија и задатака.

Вршење верске службе у Војсци Србије не може се организовати ради вршења мисионарства цркава и верских заједница у војној средини.

Команданти, начелници јединица, односно директори установа Министарства одбране и Војске Србије одговорни су за организацију верске службе у својим саставима и омогућавање остваривања слободе вероисповести припадника Војске Србије, као и за логистичку подршку у вршењу делатности верске службе.

Надлежности и организација верске службе и статус војних имама

Члан 3.

Верску службу у Војсци Србије, поред свештеника односно верских службеника других традиционалних цркава и верских заједница, врше и имами Исламске заједнице Србије, који су овлашћени за обављање ибадета (богослужбених делатности) и осталих верских делатности у складу са аутономним прописима Исламске заједнице Србије.

Имами Исламске заједнице Србије који врше верску службу у Војсци Србије (у даљем тексту: војни имами) јесу професионална војна лица високе стручне спреме у статусу официра Војске Србије, у складу са законом.

Војни имам има помоћника.

Помоћници војних имама су професионална војна лица у статусу подофицира Војске Србије, у складу са законом.

Помоћници војних имама не могу да обављају ибадете (богослужбене делатности).

Члан 4.

Организација верске службе у Војсци Србије је у надлежности Генералштаба Војске Србије.

У командама оперативног и тактичког нивоа и у установама Министарства одбране, војни имами потчињени су командантима (начелницима, директорима) јединица односно установа.

Помоћници војних имама потчињени су војним имамима.

Војни имами, са основа шеријатског прописа (канонског права) и аутономног права Исламске заједнице Србије, одговорни су великодостојнику Исламске заједнице Србије из члана 11. споразума.

Положај и права војних имама

Члан 5.

Војни имами, са основа шеријатског прописа (канонског права) и аутономног права Исламске заједнице Србије, изједначени су са осталим имамима Исламске заједнице Србије, укључујући и право на стицање звања у оквирима њене организационе структуре о чему брине великодостојник из члана 11. став 1. овог споразума.

Војни имами остварују право на здравствено, пензијско и инвалидско осигурање, право на плату, накнаде и друга примања, као и остала права по основу њиховог статуса, у складу са законом.

Формацијска места војних имама

Члан 6.

Војни имами распоређују се на формацијска места у Војсци Србије, Војној академији, Војномедицинској академији, другим војним здравственим установама и потчињеним саставима.

Формацијска места војних имама прописују се актима формације Генералштаба Војске Србије и команди јединица или установа из става 1. овог члана, у складу са одредбама члана 14. овог споразума.

Делатности војних имама

Члан 7.

Делатности војних имама обухватају:

1) вршење ибадета (богослужења) и верских обреда, као и других богослужбених дужности:

- предвођење намаза (молитви), кирает (учење Курана) и ценазе (сахране);
- верске поуке у духу Ислама;

2) остале верске делатности:

(1) учешће у планирању ибадета (богослужбених делатности) и осталих верских делатности, анализи и извештавању;

(2) насихат (саветовање) команданта (начелника или директора) јединице или установе о верским питањима;

(3) организација:

- предавања и хутби (беседа) о духовно-моралним темама;
- хаџа и умри (поклоницких путовања);

(4) опремање богослужбених простора покретним стварима, богослужбеним предметима и литературом;

(5) надгледање рада војних имама у потчињеним командама;

(6) ангажовање у припремама за извршење сложених задатака, као и у предузимању мера на превенцији ванредних догађаја, неприлагођеног понашања и негативних појава (суицид, злоупотреба психоактивних супстанци, секте, крађе и слично);

(7) сарадња:

- са органима за морал и психолозима команде јединице или установе у реализацији морално – психолошких припрема;
- са осталим органима команде јединице или установе у организовању верских обреда поводом прослава државних, војних и верских празника и обележавања годишњица значајних догађаја из периода ослободилачких ратова Србије;
- с војним свештеницима, односно верским службеницима истог нивоа;
- с локалним свештеницима, односно верским службеницима;

(8) пастирско-саветодавни рад;

(9) оснивање хора.

Војни имама вршење ибадета (богослужења) и верских обреда као и других богослужбених дужности и осталих верских делатности, по правилу, врше у саставима из члана 6. став 1. овог споразума.

Војни имама могу вршити ибадете (богослужења) и верске обреде као и друге богослужбене дужности и остале верске делатности и ван састава из члана 6. став 1. овог споразума, уз одобрење министра одбране, односно лица које он овласти и великодостојника из члана 11. овог споразума.

Помоћници војних имама помажу војним имамама у вршењу ибадета (богослужења) и верских обреда као и других богослужбених дужности и осталих верских делатности из става 1. овог члана.

Министар одбране ближе уређује услове за вршење ибадета (богослужења) и верских обреда као и других богослужбених дужности и осталих верских делатности верске службе имама и помоћника имама из става 1. овог члана.

Специфичности вршења верске службе

Члан 8.

Војни имама када врше верску службу у Војсци Србије:

- 1) не носе и не употребљавају оружје;
- 2) обављају функцију командовања једино над помоћницима војних имама;
- 3) обављају насихатску функцију (функцију саветника) команданта (начелника или директора) јединице или установе;
- 4) не могу бити позвани ради сведочења о чињеницама и околностима које су сазнали путем вршења делатности верске службе;
- 5) не могу бити ангажовани у планирању и извођењу психолошких операција, пословима судије поротника, саветника из области одбране и спровођењу извиђајног или истражног поступка;
- 6) имају искључиво право на начин обављања ибадета (богослужбених делатности) током којих не могу бити ометани, осим ако би продужење њиховог вршења негативно утицало на извршење основних задатака из дефинисаних мисија Војске Србије, угрозило животе и здравље људи и проузроковало материјалну штету на објектима инфраструктуре и покретним стварима;
- 7) не могу бити приморани да врше верски обред који је у супротности са аутономним прописима Исламске заједнице Србије, нити могу бити позвани на одговорност од претпостављеног старешине због начина обављања богослужбених делатности у Војсци Србије, ако се верски обред обавља у складу с прописима;
- 8) могу носити браду у складу с прописима Исламске заједнице Србије, сходно Правилу службе Војске Србије;
- 9) носе одећу Исламске заједнице Србије док обављају поверене им дужности, а у осталим приликама носе униформу Војске Србије сходно Правилу службе Војске Србије и другим прописима;
- 10) на свим униформама Војске Србије носе ознаку своје специјалности;
- 11) ословљавају се према чину који имају у Исламској заједници Србије;
- 12) у случају лишавања слободе војног имама, команда јединице, односно установе у којој је на служби одмах обавештава великодостојника из члана 11. овог споразума.

Одредба става 1. овог члана не односи се на помоћнике војних имама.

Планирање и вршење делатности војних имама

Члан 9.

Планирање делатности војних имама из члана 7. овог споразума врши се кроз јединствена планска документа Генералштаба Војске Србије и команди јединица односно установа из члана 6. став 1. овог споразума, уз услов да је њихова реализација у сагласности са реализацијом основних задатака, потребама, обавезама и материјалним и финансијским могућностима команди јединица или установа.

Члан 10.

Делатности војних имама из члана 7. овог споразума, врше се у складу са аутономним прописима Исламске заједнице Србије и планским документима команди јединица односно установа Војске Србије на целокупној територији Републике Србије.

Овлашћени великодостојник и потребан број имама

Члан 11.

Исламска заједница Србије одређује великодостојника надлежног војним имамима са основа шеријатског прописа (канонског права) и аутономног права Исламске заједнице Србије.

Члан 12.

Ради организовања и вршења верске службе у Војсци Србије великодостојник из члана 11. овог споразума правовремено обезбеђује потребан број имама.

Војни имам распоређен на дужност у Генералштабу Војске Србије, обавља функцију главног војног имама у Војсци Србије.

За дужност главног војног имама великодостојник из члана 11. овог споразума одређује имама са најмање шест година радног искуства на пословима верске службе, за које је потребна висока стручна спрема.

Војни имам распоређен на дужност у команди оперативног нивоа, обавља функцију војног имама координатора.

За дужност војног имама координатора, као и за дужност војног имама за које је формацијом предвиђен чин мајора, великодостојник из члана 11. овог споразума одређује имама са најмање три године радног искуства на пословима верске службе, за које је потребна висока стручна спрема.

Пријем у професионалну војну службу, оцењивање рада и престанак службе војних имама

Члан 13.

Имама из члана 3. став 2. овог споразума, примају се у професионалну војну службу у Војску Србије, у складу са законом и другим прописима којима се уређује ова област.

За пријем у професионалну војну службу, имама из члана 3. став 2. овог споразума морају имати и мишљење великодостојника из члана 11. овог споразума.

Програм за оспособљавање кандидата за војне имама, место оспособљавања, трајање оспособљавања, начин полагања стручних испита и друга питања од значаја за проверу стручне оспособљености утврђује Генералштаб Војске Србије.

Члан 14.

Ако у укупном броју припадника Војске Србије има од 100 до 500 верника Исламске заједнице Србије, верску службу у Војсци Србије обављаће један имам Исламске заједнице Србије.

Ако у укупном броју припадника Војске Србије има од 500 до 1000 верника Исламске заједнице Србије, верску службу у Војсци Србије обављаће два имама Исламске заједнице Србије.

На сваких следећих 1000 припадника Војске Србије верника Исламске заједнице Србије, верску службу у Војсци Србије обављаће још по један имам Исламске заједнице Србије.

Војном имаму одређује се помоћник који је верник Исламске заједнице Србије.

Помоћници војних имама одређују се из редова припадника подофицирског кора Војске Србије, уз њихов пристанак, а на предлог војних имама.

Члан 15.

Оцењивање рада војних имама врше претпостављене старешине, у складу са законом и другим прописима, уз претходно прибављено мишљење овлашћеног великодостојника из члана 11. овог споразума.

Мишљења из става 1. овог члана прибавља и доставља командама јединица или установа за све војне имама надлежна организациона јединица Генералштаба Војске Србије.

Члан 16.

Војном имаму престаје професионална војна служба, у складу са законом, као и када му Исламска заједница Србије, према њеним аутономним прописима, ускрати право на обављање ибадета (богослужбених делатности).

О ускраћивању права на обављање ибадета (богослужбених делатности) војном имаму, великодостојник из члана 11. овог споразума писменим путем обавештава надлежну организациону јединицу Генералштаба Војске Србије.

Уколико војном имаму професионална војна служба престане из разлога што је на основу коначне оцене здравствене службе утврђено да је трајно неспособан за службу у Војсци Србије, или је на располагању провео шест месеци, а према аутономним прописима Исламске заједнице Србије испуњава услове за обављање ибадета (богослужбених делатности), Ријасет Исламске заједнице Србије покренуће поступак да истог запосли.

Учешће војних имама у међународним активностима

Члан 17.

Ради остваривања слободе вероисповести припадника Војске Србије у изасланствима одбране Републике Србије, на школовању или по било ком основу на служби у иностранству, и чланова њихових породица, као и припадника Војске Србије ангажованих у мултинационалним

операцијама, великодостојник из члана 11. овог споразума користи помоћ других исламских заједница у иностранству.

Члан 18.

Војни имами учествују у активностима међународне војне сарадње, сагласно усвојеним плановима међународне војне сарадње.

Војни имами у активностима међународне сарадње са искључиво верским елементом, учествују уз мишљење великодостојника из члана 11. овог споразума.

Права верника у Војсци Србије

Члан 19.

Министарство одбране кроз систем командовања и Исламска заједница Србије кроз надлежност са основа шеријатског прописа (канонске надлежности) над војним имамима, припадницима Војске Србије обезбеђују:

- 1) остваривање слободе вероисповести, у складу са Уставом Републике Србије и законом и учешће у делатностима верске службе искључиво по сопственој вољи и убеђењу, уз уважавања обавеза које проистичу из војне службе;
- 2) заштиту од:
 - узнемиравања, дискриминације или привилегованог положаја због верских уверења, припадања или неприпадања цркви односно верској заједници, учествовања или неучествовања у богослужењима и верским обредима и коришћења или некоришћења зајемчених верских слобода и права, у складу са законом;
 - принуде која би могла угрозити њихову слободу вероисповести;
 - присиле да се изјасне о својој вероисповести и верским уверењима или њиховом непостојању, у складу са законом;
 - било каквих активности које за циљ имају прихватање друге вере;
 - увредљивих и погрдних поступака и изјава других припадника Војске Србије о вредностима које верујућим припадницима представљају светињу и којима би се повредила њихова верска осећања.

Члан 20.

На захтев припадника Војске Србије – верника једне од традиционалних цркава и верских заједница, који у команди јединице односно установе нема војног свештеника односно верског службеника вероисповести којој припада, војни имам на служби у тој команди јединице односно установе, обавезан је да му помогне у остваривању слободе вероисповести.

Остваривање слободе вероисповести из става 1. овог члана подразумева комуникацију припадника Војске Србије верника са војним свештеником, односно верским службеником његове вероисповести из састава друге команде јединице или установе, остваривање права на специфичну исхрану у јединици или установи и омогућавање излазака и одсуства у време верских празника утврђених законом.

На захтев припадника Војске Србије верника једне од професионалних заједница или других верских организација уписаних у Регистар цркава и верских заједница који води Министарство надлежно за послове вера, војни имам на служби у тој команди јединице или установе је обавезан да му помогне у остваривању права на специфичну исхрану у јединици или установи и права на изласке и одсуства у време верских празника утврђених законом.

Примена начела позитивне дискриминације

Члан 21.

Када се број припадника Војске Србије, верника Исламске заједнице Србије смањи испод броја који је утврђен у члану члана 14. став 1. и 2. овог споразума, у погледу броја војних имама, примењује се начело позитивне дискриминације.

Обезбеђење материјалних услова

Члан 22.

Богослужбени простор одређује командант касарне, војног објекта и другог места на којима се извршавају задаци или командант који је претпостављен свим јединицама или установама, на предлог војног имама.

Богослужбени простор из става 1. овог члана је неповредив. Намена богослужбеног простора може се променити уз пуно поштовање његове намене и уз уважавање става и мишљења војног имама и великодостојника из члана 11. овог споразума.

У богослужбеном простору из става 1. овог члана не могу се вршити богослужбене делатности сагласно аутономним прописима других традиционалних цркава и верских заједница без сагласности великодостојника из члана 11. овог споразума.

Министарство одбране одржава богослужбене просторе и опрема их покретним стварима опште намене.

Исламска заједница Србије преко војних имама уређује унутрашњост богослужбених простора и опрема их богослужбеним предметима и богослужбеном литературом, у складу са својим аутономним прописима и на терет сопствених финансијских средстава.

Начин уређења и опремања богослужбених простора одређују војни имама сагласно аутономним прописима Исламске заједнице Србије.

Војни имама могу уз одобрење претпостављеног старешине и уз сагласност великодостојника из члана 11. овог споразума обављати богослужбене делатности и изван богослужбеног простора.

Члан 23.

За потребе обављања делатности верске службе, Министарство одбране војним имамима обезбеђује неопходан канцеларијски простор, техничку опрему, комуникационе ресурсе, потрошни материјал и моторна возила.

Ангажовање локалних имама

Члан 24.

У случају непопуњености формацијског места војног имама или његове дуже одсутности, ради вршења верске службе у Војсци Србије може се привремено ангажовати локални имам, уз сагласност великодостојника из члана 11. овог споразума.

Привремено ангажовање лица из става 1. овог члана регулише се посебним уговором.

Укупан број привремено ангажованих лица из става 1. овог члана не може бити већи од укупног броја непопуњених формацијских места војних имама или од укупног броја дуже одсутних војних имама.

Лице из става 1. овог члана мора испуњавати услове за формацијско место на којем се привремено ангажује.

Спорне ситуације

Члан 25.

Потписници су сагласни да ће у случају спорних ситуација заједничким напорима тражити решење прихватљиво за обе стране.

Измена споразума

Члан 26.

У случају да једна од потписница овог споразума сматра да су се битно променили услови у којима је Споразум склопљен, покренуће иницијативу за доношење новог, поштујући начела на којима је овај споразум утемељен.

Копије и ступање на снагу

Члан 27.

Споразум је израђен у 4 (четири) примерка, од којих свака страна потписница задржава по 2 (два) примерка.

Члан 28.

Споразум ступа на снагу даном потписивања.

Београд, 18. октобар 2011. године.

**МИНИСТАР ОДБРАНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

Драган Шутановац с.р.

**РЕИС-УЛ-УЛЕМА
ИСЛАМСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ СРБИЈЕ**

Адем еф Зилкић с.р.